

Posudek na diplomovou práci **Lucie Králové „Společné rysy a specifika v urbánním vývoji v NDR a na území České republiky“**

Autorka práce si zvolila za cíl srovnání urbánního vývoje ve dvou zemích bývalého „východního bloku“, čemuž odpovídá i přehledné uspořádání textu do kapitol a podkapitol, které na sebe logicky navazují. Převážná část je věnována popisu situace v NDR, méně prostoru je věnováno urbánnímu vývoji na území České republiky. Velmi zdařilé jsou pasáže věnované vývoji Berlína a Prahy, inspirativní je také kapitola o typologii měst.

V úvodu své práce (pozn. na s. 6) označuje sama autorka zvolení komparace za postup „pro tuto problematiku velmi odvážný“ a nabádá k „určité opatrnosti“. V závěru práce (s. 109) pak dodává, že „vypustila některé skutečnosti, jež mohly mít a zřejmě i měly na celý urbanizační proces vliv“, přičemž „doufá a věří“, že jejich zahrnutí by nezměnilo závěry její práce. Není však jasné o co tuto víru opírá.

V první kapitole hovoří autorka na čtyřech stranách o předpokladech a východiscích. Tyto strany jsou také téměř jediným místem práce, které je věnováno teorii. Je zde myslím správně upozorněno na to, že existují různé pohledy na urbanizaci, včetně zmínění diskuse nad pojmem „socialistická urbanizace“. Přestože těžiště práce není a nemá být teoretické, výklad urbanizace by si zasloužil více prostoru a více pohledů. Problémem je také to, že výsledky srovnání nejsou dostatečně vztaženy k teoretickému úvodu.

Jak již bylo řečeno, kapitoly věnované popisu urbánního vývoje na zkoumaných územích tvoří nejzdařilejší části práce. Pasáže jsou pak umně využity v části věnované srovnání, které je dobře a systematicky zvládnuto. Čtivému převyprávění příběhu obou zemí však chybí kritický pohled – ať již z citované literatury či od autorky. Čtenář se z práce nedozví, existují-li v německé literatuře ještě jiné pohledy na urbánní vývoj, či mají-li ty autorkou prezentované nějaké slabiny.

Je třeba také zmínit to, že v drtivé většině případů autorka nedokládá citace stranou, ani nějakým přiblížením (např. kapitola) místa, ze kterého čerpá. Zarážející je také způsob užití grafů, tabulek a obrázků. Na některé z nich není v textu odkazováno, často nejsou ani

nijak podrobněji komentovány. Některé z nich, například mapka na s. 27-28, jsou v černobílé reprodukci nečitelné.

Po stránce jazykové práce vyniká dobrou pravopisnou úrovní a čtivostí, byť místy na úkor odbornosti. Na s. 10 užívá autorka pojem urbanismus jako synonymum urbanizace, což rozhodně není správně, v pasáži o životní úrovni (s. 37) autorka mluví o „subjektivní životní úrovni“, ale z textu vyplývá, že jde o životní úroveň jedinců, spíše než o jejich subjektivní pocit. Obraty jako „hladovělo se po firmách“ (s. 79), „socialistická vidina rovnosti byla více citelná a viditelná“ (s. 37) či „hrozivě homogenní struktura“ (s. 43) jsou spíše žurnalistické než odborné.

Celkové hodnocení:

Práce odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce a doporučuji ji k obhajobě. Navrhuji prozatímní hodnocení „velmi dobře“.

Jan Sládek

Praha, 6.9. 2008